

Bluhme: Efter de Udtalelser, der faldt fra den højtærede Minister, forekommer det mig, at man med Glæde maa kunne slutte sig til det af ham her forelagte Forslag. Det er kommet til os fra det høje Landsting, som altsaa fuldt ud har sluttet sig til Ministerens Forslag. Det er jo en ret betydelig Fordel, der bydes ved den ny Koncession, der er under Opsejling. Dels faar man en væsentlig større Afgift af Lotteriet til Statskassen, dels er Konsortiet i alt Fald bundet i 3 Aar, medens det tidligere Konsortium kunde opsiges med et Aars Varsel. En betydelig Fordel er det ogsaa, at kun en ringe Del af Lodderne kunne sælges her i Landet, saaledes at Pengene altsaa komme ind fra andre Steder i Verden, hvor Konsortiet kan sælge Lodderne.

De væsentlige Ændringer har jo den ærede Minister antydnet. De bestaa dels i Navnets Ombytning, hvorved Forslagets Tendens betegnes, og dernæst i, at Lotteriet bliver inddelt ligesom det nuværende Klasselotteri i Serier, og af disse skal der være to hvert Aar. Trækningen skal foregaa i København, medens den tidligere er foregaaet i Vestindien, og det eneste, der paa en Maade er et Tilbageskridt, er, at Koncessionen, ligesom den tidligere, gælder i 40 Aar, medens Ministeren ikke kan træde op og ophæve den før efter 15 Aars Forløb. Den Fordeling af Indtægten, som er foreslaaet i § 5, er ogsaa heldig, idet Overskuddet, efter at Staten er dækket for sine Udgifter i Vestindien, kan deles mellem Kolonialkasserne og St. Thomas Havn, og saa snart der afsættes flere Sedler end de 25,000, vil den yderligere Indtægt kunne anvendes andre Steder, i andre af vore Kolonier. Det forekommer mig, at det er en meget fordelagtig Forretning for Statskassen, og jeg haaber, at dette Forslag maa gaa raskt gennem Tinget.

Harald Jensen: Jeg beklager ikke at kunne være med til at anbefale det foreliggende Forslag. Angaaende Sagen i sin Helhed kan jeg henvide til den Motivering, hvormed min Partifælle, det ærede Medlem for Københavns 12te Valgkreds (Wiinblad) i sin Tid talte mod den Lov, som vi nu ere i Begreb med at ændre. Det findes i Tidenden for 16. Marts 1904. Hvad han der udtaler, kan jeg i alt væsentligt tiltræde. Det viste sig ogsaa, da Forslaget var til Behandling her i Tinget, at der ingen Begejstring var for denne Sag. Næsten alle, der udtalte sig om

Sagen, vare kede af den Vej, Statskassen skulde ind paa. Baade i Folketinget og i Landstinget var man trykket ved at være med til at oprette et privat Lotteri og fandt, at det var en uheldig Vej. Naar man gik med alligevel, var Grunden den, at Kommissionen havde anbefalet noget saadant, og af Hensyn til det finansielle Resultat. Det falder ogsaa sammen med den ærede Finansministers Udtalelser, idet han sagde, at de Udgifter, som vi hidtil havde haft til de fjerne Øer, som absolut burde have været solgte, vilde nu kunne dækkes. Jeg skal dog ikke bebrejde den ærede Finansminister, at vi ere komne ind paa dette. Det er jo en Lov, der er bleven givet under hans Forgænger, det er altsaa en Arv fra hans Forgænger, som han nu søger at gøre bedre.

Den Gang Loven var for, mente man, at det vilde blive en fortræffelig Forretning for Bevillingshaverne, og man skulde jo ogsaa tro, at der kunde naas noget, naar man saa de Betingelser, de overtog Koncessionen paa. Koncessionen lød paa, at kun 75 pCt. skulde deles ud i Gevinster. Man kan jo langt fra sige, at det er fordelagtigt for Spillerne. Derimod synes det at være ret fordelagtigt for Bevillingshaverne, thi naar de aflevere 6 pCt. til Staten bliver der 19 pCt. tilbage til Administration og Udbytte. Naar man sammenholder dette med, at Klasselotteriet fordeler 84 pCt. til Spillerne, vil man se, at det her drejer sig om ganske betydelige Summer, og man havde al Grund til at vente, at det vilde blive en udmærket Forretning. Det er det ikke blevet, hvad Grunden er, skal jeg ikke kunne sige, om det er Bevillingshaverne, der ikke have forstaaet at administrere den gode Forretning, der blev lagt i deres Haand, eller de have beregnet for meget til sig selv og for lidt til Administrationen, eller hvad det er, det ved jeg ikke, men det er ogsaa aldeles ligegyldigt, nu staaer Forholdet saaledes, at Bevillingshaverne komme her til Lovgivningsmagten og sige, at det har været en daarlig Forretning, og at de ikke have kunnet klare sig, og Spørgsmaalet bliver saa, om Staten skal gaa med til at hjælpe dem og gøre den Fejl om igen, som den utvivlsomt gjorde, da den gav Koncessionen til ved et privat Lotteri at udbytte Øernes Befolkning, og ikke alene vore Øers men ogsaa alle de omliggende Øers.

Det kan godt være, at hele denne Sag er en god Forretning og det viser sig ogsaa efter Finansministerens Udtalelser, at